

[Erik Eriksen.]

spørgsmålet om lønregulering efter det nuværende pristalssystem tages op til alvorlig overvejelse. Dette, som man siger, fuldautomatiske system volder jo hovedpine mere end ét sted og gør det naturligvis ikke mindst i en tid, da man nødsages til at udskrive skatter med det formål at begrænse forbruget. Vi nærer hos os ingen ønsker om at gå nogens berettigede interesser for nær, men det vinder nu alligevel i stigende grad tilslutning i befolkningen, at den nuværende form for pristalsregulering kan virke og virker på en måde, der er til skade for alle. Det er åbenbart for enhver, at ikke mindst eksporterhvervene er ved at komme i klemme; de har jo også krav på en rimelig balance i deres økonomi under prisstigninger som dem, vi nu kender.

Vender jeg mig til arbejdsmarkedet, kan jeg sige, at også her har vi nogle konkrete ønsker. Vi har med stor glæde set, at arbejdsmarkedets organisationer har kunnet enes om nye forhandlingsregler, som kan skabe lettere forhandlinger om nye overenskomster; men jeg må sige, at vi har videregående ønsker, ønsker, som går i retning af voldgiftsafgørelse af arbejdsstridigheder i virksomheder af livsvigtig betydning for samfundet. Jeg tænker på hospitaler og kraftværker; jeg tænker også på dagblade, som under konfliktsituationer må være stillet sådan, at de kan orientere offentligheden, ellers lammes jo en vigtig del af det, der er folkestyrets nødvendige funktioner. Vi lægger megen vægt på at få fremmet en lovgivning efter disse retningslinjer.

Vi har også nogle ønsker om, at der sker ændring i lovgivningen om arbejdsløsheds-kasserne, således at der skabes en større solidaritet mellem de enkelte kasser og deres medlemmer. Vi mener, at en rationalisering af denne lovgivning vist må siges at være påkrævet; vi synes slet ikke, at den nuværende ordning er tidssvarende.

Jeg har også ved anden lejlighed peget på nødvendigheden af, at bevægeligheden på arbejdsmarkedet gøres større; jeg skal derfor blot lige nævne det igen. Det er klart, at den geografiske bevægelighed vil øges i takt med en boligpolitik, der tilsigter et frit boligmarked, men også den faglige bevægelighed bør opmuntres.

Jeg har med disse korte bemærkninger villet pege på nogle hovedpunkter i venstres politik over for de nuværende vanskeligheder.

Den alvorlige udvikling i landbrugets stilling har føjet nye problemer til de bestående. Jeg har ligesom andre naturligvis hæftet mig ved udtalelser fra landbrugsside om problemernes alvor, og jeg oplever nu i dag, at regeringspartiets ordfører, det ærede medlem hr. Bundvad, spørger: hvad mener det ærede medlem hr. Erik Eriksen om disse ting? han har endnu ikke svaret. Er det egentlig ikke karakteristisk? Det er nøjagtigt som i den situation, jeg mindede om: da regeringens vanskeligheder begyndte at melde sig, spurgte man, hvad oppositionen nu ville. Men hvad regeringen vil, har vi ikke hørt spor om. Jeg har hørt de organiserede arbejdsgivere give udtryk for, at den højtærede statsminister har givet dem et løfte om, hvad der skulle ske, hvis der kom nogen prisstigning, men jeg har ikke overværet de forhandlinger, jeg kender ikke noget til dem. Jeg ved ikke, hvad det er, den højtærede statsminister har lovet. Næh, vil den højtærede statsminister sige, det kan du heller ikke vide. Nej, men jeg vil da gerne vide det, det er en vis naturlig nysgerrighed. (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Det står i papiret!). Jeg kender ikke papiret. (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Papiret har været offentliggjort!). Der foreligger altså en overenskomst, men det må den højtærede statsminister da redegøre for. (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Det er offentliggjort!).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder.

Erik Eriksen: Ja men det var i god mening, hr. formand. Må jeg gå videre? Man har fra enkelt hold søgt at pådutte venstre og mig, at kronesænkning skulle være vor politik, skønt vi meget ofte, sidst ved vort landsmøde, har givet udtryk for, at vi netop ønskede at underbygge den danske krones værdi. Lad mig da sige det igen: venstre er modstander af en kronesænkning. Vi mener ikke, at det i den situation, hvori vi befinder os, ville betyde andet end højst en midlertidig lettelse i